

Pren
de subscripció:
2'50 ptes. l'any
Un número:
10 cts.

EMPORIÓ

PERIÓDIC QUINZENAL

Redacció i
Administració:
Rtneu
Montgrí

Any II

TORROELLA DE MONTGRÍ 23 d'Abril de 1916

Núm. 32

TINGUEM SENY!

L' hora de les commocions mundials es arribada; dia darrera dia sembla que les paraules de Jesucrist «estimeu-vos els uns als altres» se vagin esborrant dels cors humans, i que ja no existeixi altre dret que'l del més fort i el del més crudel; i l' intel·ligència sembla ofuscar-se en la ment dels homes, encegats per la lluita i el desig comú de sobrepujar al damunt de tots els demés. Ja casi podém donar per perduts aquells temps en que la preponderancia s' media amb la generositat, i'l desprendiment, i la cultura i els refinaments. Tot aixó es perdut en aquests tristos moments actuals.

Pensém, válgam Deu, sino hauria estat millor una lluita entre les nacions, per medi de un esforç cultural, esmersant' hi totes les millonades que s' han llensat amb foc i fum, i que s' han soterrat sota les aigües. Quantes obres importantíssimes fracassen per falta de capitals, i are milions de quantitats son llensades cada dia per a demostrar la sang freda, i el rencor que en llurs cors nia.

Peró vindrá, no' n duptém gens, el dia del restabliment de les antigues coses; vindrá quan les nacions en lluita se sentin extenuades i impossibilitades de mouer's més. Vindrá la pau pero amb ella un regirament general del mapa geogrífic. Les nacions s' habitúen a lluitar sense fi, pero llur consciencia les obliga a buscar un ideal en la lluita que elles ne diun sagrat; hem sentit evocat ja múltiples vegades el record de pobles oprimits per la crudelitat d' un dominador; Polonia, Bèlgica, Alsacia, Bosnia, Luxemburg, etz.

La deslliuració dels petits estats antics, tindrà efecte o no, pero llur independència, va sobressortint damunt les coses; la qüestió nacionalista va corrent de boca en boca i de mica en mica va gravant-se en el seny dels humans.

L' hora de finir la lluita serà un moment decisiu per les antigues nacionalitats, i també per a les modernes. L' hora del restabliment universal serà un moment suprém. En aquell moment, s' oblidarà el record de tants dies perduts, de tantes vides llençades i de tant milions esmerçats i se voldrá retornar al fill perdut de l' anterior existencia; la cultura, el civisme i les arts retornarán a son lloc.

Cal tenir seny en aquella hora suprema. Serà

l' hora del ressorgiment de les petites nacionalitats, i l' hora de dominar per la cultura i el treball. Are en la guerra el més fort era el més preparat. Aleshores vindrá la guerra de pau, i el més fortserá també el més ben organitzat.

Els nostres germans en lluita no poden estar-ho gens de ben preparats. Els homes que s' abraonen i se maten han deixat les seves hisendes, les seves fàbriques, els seus estudis, i tots els seus afers; i tot aquest bé de deu de coses que constitueixin la vida cultural dels pobles ha sigut trepitjada en lo que ha pogut per l' enemic llur. En el dia de la futura pau, no poden estar gens preparats, car retornarán a la seva llar o a la seva vila i tal vegada, no hi trovarán cap de les seves hisendes, ni cap de les seves fàbriques, ni aquelles màquines que eren el amor del seu treball. Tornarán a reconstituir-se, es veritat; perquè lluny de la lluita vidrá amb mes dolor el record de la pau casolana, i el repós del treball entre un ambient familiar, i un esbarjo festiu entre l'alegria d' un poble en festa, pero hi ha una serie de factors que com roséc de la consciencia cridarán dies i dies; el temps perdut, l' or malversat, tot lo destruit.

Tinguém seny, que en aquella hora decisiva, Catalunya pugui redressar més que mai el seu cap. Lluny, ben lluny de nosaltres tot apassionament per cap dels lluitadors, que la lluita ja no es només que una obcecació.

Treballém en la pau casolana per la cultura i la civilitat, per al desvèllament complert del nostre comerç i de la nostra industria; per la nostra agricultura; pel nostre saber. Tinguém seny i treballém; que quan les nacions busquin pau la trovin bella i hermosa entre nosaltres; i quan vegin la seva terra mancada de tota producció, nosaltres, poguém obrir ben abundantment les portes dels nostres comers per assosir als necessitats.

Organitzem-nos; que Catalunya pot estar destinada a ser una capdevantera en molts rams mundials, i fer un ressorgiment definitiu en tots sentits.

Si tenim seny en els moments actuals el dia de la pau, la principal victoria serà per a nosaltres, els que haurem treballat continuament.

DIVAGANT:: DESPRÉS DE
LES ELECCIONS

Respectuosos amb les deries agenes, adhuc amb les més estafalaries, no podríem fer excepció amb les aficions electorals, que tenen la virtut d'ocasionar una febre d'energia en la gent més comòdona i encalmada del planeta. Se 'ns haurà de permetre, no obstant, que posém sobre les mateixes nostre desapassionat comentari.

En la dolça terra dels despreocupats, dels satisfets, dels fatalistes, aquestes aficions, diguem-ne de redempció, fan l'efecte d'anormalitats alarmadores, que reclamen l'auxili d'una Medicina social. Aquí on ni per descuit sol parlar-se d'idealitats ni d'ensomnis de transformació, aquesta frenètica i passatgera activitat, contrastant amb la dèssidia habitual, vindrà simbolitzada per un escamot de obrers que despertessin sobressaltats, per a bastir a corre-cuita, l'obra que deurien haber aixecat poc a poquet i sempre, amb tot seny i amb tota calma.

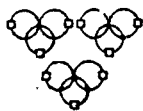
Gent que corre, automòvils que van i venen, personatges que veuen i van, projectes que 's plangen, passions que s'agiten, originant disputes acalorades i rencunies inexplicables, son manifestacions de força malaguanyada que 's prodiga en una desmasia que portará a gran part dels lluitadors una llarga i estèril depressió.

Sembla talment com si els pobles meridionals fossim condemnats a moure 'ns a batsegades, allunyats sempre de la santa Perseverancia.

I aixís, el que pot defensar-se de la malura, i estima l'evolució lenta i saludable, i observa la general indiferencia per les bregues trascendentals i abscondides, té que abogar forsosament per una millor administració de les energies collectives. Bo es que 's fassi reserva d'entussiasme electoral; empró millor que se 'n servi una part per a una persistent obra cultural.

Si tots els ciutadans valiosos que 's remouen en aquestes jornades, repartissin aixís la seva actuació, si en cambi els neutrals atenguessin un poquet a la política, aquesta seria cosa menys buida, podria edificar-se un suntuós edifici en lloc d'un embalat estantís; evitariem *surmenatges* i febres, i ens cansariem menys i caminariem més.

FLORIDOR

UN CONTRABANDISTA

En Cames havia arrencat de Vilallonga i feia tota la pujada a cavall fins ben aprop de les roques d'en Mercé. Desde algunes sortides s' estalviava a les costes perquè 'l cançaven; a les baixades, en canvi, encara estava a punt de doblar el camí qual-sevol; lo cert es que en ell no era ben bé un mèrit perquè les seves cames eren llargues i tenia la petja ferma i segura. La seva flaquesa li provenia del pit.

Se'n solia endur en Tubau com a moço de peu, en Tubau que no callava mai tot lo llarg del camí, un pic havia encertat la conversa. Pel poble enraonava poc, era no més en posant-se en marxa que li entrava la parlera. Pensava alt, i totes les qüestions de veïnat i les xafarderies de la seva muller les anava descapdellant a tota veu, tot seguint l'euga i, en ocasions que la costa era sobtada, agafantse-li a la cua. En Cames, mal colocat dalt de la bestia, sense respòndre-li mai, se deixava condormir amb la xarrameca del vell. En Tubau se'alabava d'haver estat presoner dels carlins a Camprodon, on mai tenia record d'haver patit més fam ni més gana; d'ençá d'aquell fet s'alabava també de no creure en capellans ni en metges, car tots anaven al seu negoci, com ell mateix. Tota la seva fé se concentrava en les oracions i les creus que solia fer la seva dóna, que tot ho curava i tot ho sabia. Parlava de les seves cures amb certa unció i creia fermament. com ella, en les arts de bruixeria i en revinens i en malsdonats i en la gent que fa patir.

En Cames, rebrot d'una niçaga de pastors, carnicers i tractans de bestiar, s'havia tornat a entregar al contrabando!, d'ençá que havia complert el servei. De noi i de jovenot havia sempre seguit al seu pare; era un dels més guapus i sapats minyons d'aquells rodals. El motiu li venia de que, assegut, pareixia no saber que fer-se de les cames i també de les llargues gambades que pegava en posant-se a caminar. Duran els tres anys d'artiller va espatllar-se bon xic, la seva complexió no essent apta pels abusos als quals amb alguns companys d'armes s'havia entregat. Malgrat aixó, amb el seu aire formalot, poc rialler de natural, amb la mateixa conciencia havia servit en l'exèrcit que ara complia'l seu arriscat negoci del contrabando!. Estava al caire de tombar els trenta i restava fadrí, vivint sol amb sa mare. Feia extrany veure aquell homenás montat i a peu un vell de setanta, menut i secalló.

No gaire lluny de l'indret dels rocs d'en Mercé, en Cames va descavalcar i en Tubau amb l'euga varen entornar-sen, emprenent la devallada. Durant un tall de camí encara l'airet matinal ens trametia alguns mots saltats del llarg soliloqui a alta veu de'n Tubau, que anaven fent-se confosos gradualment a mesura que la distancia 'ns separava; una

estona varem passar que encara'l sentíem sense veure'l.

El dia, que havia anat trencant durant la pujada deixant-nos tot just entreveure'l veinat de Feitús als nostres peus, ja era ben alt al punt d'entrar en la collada del Costabona. Aquell maig era ben dolç; ran mateix de les clapes de neu que a raigs mormoladors s'anaven fonent, hi esclatava la més esplèndida florida de jonquilles formant altres clapes d'una nova blancor piguellejada de groc, exteses gaire bé tant com aquelles que la neu formava. Després, en arribant als rocs de Rotllá, en Cames ens els ensenyava com relíquies d'aquell personatge que la llegenda ha transformat en un Hércul pireneic: la rocaça enorme ont ell seia amb les marques ferotges de sa masculinitat, l'abeurador del seu cavall; i, tot mostrant-nos-els, ens deia: «Aquí ell i el seu cavall se reposaven quan venien llaçats.»

En una de les tantes fonts de la Perdiu que's t'oben pels alts paratges, provinents de les neus en fosa, varem fer un prim dinar. Els daltabaixos ens voltaven i podíem posar una cama a França i l'altra a Espanya sense adonar-nos que alló fossin fronteres. En Cames se'n reia pla bé de les demarcacions dels Estats, que en aquells baralts no s'hi veu rastre de fites! Comprava bestiar al Conflent i entrava ramades de xais i de vedells de la manera més traçada que podia, havent sabut trobar la manera de prescindir dels carrabiners que, per altra part, no'l solien gaire molestar. Oh el feresit paisatge ont reposàvem ageguts de cara al cel i els braços sota'l cap! Lleugeres bromes passaven galopant i la màgica volta del cel romanía perxó quasi sempre rasa, llisa; tot a l'entorn nostre unes grans llepades de neu formaven cresteres i baumes brilljantes tot dentellejant aprop dels rierols en que's fonien. Sobtosament se va fer sentir un brujit de rocs que s'escurrién per un tarter i en Cames ens senyalava un isart, que va passar rabent aprop nostre. Tot seguit divisàrem un escamot de sis, alerta'l cap airós, que desapareixía quasi sense tocar terra, volant, deixant-nos com una halenada de gracia i de llibertat.

Mes la jornada era encara llarga i les hores comptades: ens calia apretar el pas. En Cames no era massa amic de garrlar, mes li agradava mostrar-nos quelcom pel camí. En el desolat pla de can Margre ens va fer veure la calavera d'un vedell perdut per ell en el darrer viatge, en mig d'una furiosa tempestat de vent. Ens parlava, amb frases curtes i trencades, de les amargures de l'ofici, dels perills del mal temps i de les neus, de lo arriscat que es passar bestiar per aquelles altituts.

Per les esquerdes de Rojá varem anar a parar, pel llarguissim camí empedrat de la Tira, nom que tant ofén als seus veïns, al vilatge de Pi. A la plaça hi havien balles; les noies lluien llurs cofes les millors i algunes hi duïen enronçada una corona

de flors; llurs fringaires, vestits vulgarment de negre, hi feien bracet, amb desig d'emportar-se-les a un lloc solitari.

El nostre company de camí allí acabava'l seu per aquell dia: a Pi havia trobat coneixences, quasi tothom li deia quelcom. A nosaltres se'ns va presentar ell mateix l'instituteur, un francès del nord que's trobava expatriat en aquell vilatge català. Tenia l'aspecte miserió i no semblava fer de gust el seu delicat ofici; a les poques paraules ens va fer sentir tot el seu despit contra la llengua parlada en aquells pobles; aviat varem comprendre com devia ferlo sentir encara més, aquell seu despit, an els fills d'aquells pagesos i de quina manera més poc agradosa'ls devia fer apendre la llengua que ell tenia com a natural.

A entrellusca varem pendrer comiat d'en Cames, a la fosca emprenguerem el camí dret a Sagorra i a Vernet. Com que no'ns mancava dalit després de aquella llarga jornada a peu, trobant els juglars a punt de fer ballar, en arribant a la plaça de Vernet, encara varem fer-li un parell de balls abans d'entregar-nos de plé a les delícies del repós.

* * *

Al cap de cosa d'un any, de passada cap a Setcases, varem deturar-nos a Vilallonga preguntant per en Cames. El simpàtic contrabandista havia mort tísic. Al cap de poca estona trovàrem en Tubau que'ns ho va dir senzillament, i varem conèixer la trapacera de la seva muller, petitona i de llavis primos, que amb un aire saberut, entre una colla d'altres coses, ens va dir:

«Si sa mare li hagués fet els perfums que jo li deia —farigoies, pomes bordes—, poiser se li hagueren estobat un xic els canons.»

J. MASSO TORRENTS

■ ■ ■ ■ ■

V A R I A

LES "HORES" DE SETMANA SANTA

Aquesta costum ja de temps immemorial de fer les quaranta hores procesionalment, fa que la Setmana Santa a Tortoella, al revés de quasi totes les altres viles on precisament se distingeix la setmana aquesta per la seva especial quietut que predisposa al misticisme, sigui en nostra vila motiu de brujit i animació, de curiositat pels grans, de joia per la mainada i de ostentació no exempta de vanitat pels que assisteixen a les «hores».

No deixa de ser a fè, curiosíssim contemplar el

pas de les «hores». Veusaquí la del Ajuntament, que es sempre la que obra plaça, amb el macer habillat amb aquell espatarrant trajo vermell, i darre-ra els regidors, lluhint seriosos la banda consistorial. Aquesta «hora» es una «hora» sèria, fins perquè fos mes sèria, enguany l'han feta sense música.

Son curioses també «l'hora de les congregantes» amb aquelles vestes que tant espanten a la mainada i «l'hora de les minyones» que passa riallera i esvalotadora al compàs d'un alegre pas-doble. Les «hores» dels colegis son les de mes espectació per sentir els versos que diuen, i que com mes llargs mes bonics son.

Empró «l'hora» mes interessant de totes es la de les fadrines de vila. Veieu les noies com passen bellament endiumenjades, amb l'atxa a la ma, l'esguard baix, totes serioses, fent extraordinaris esforços per contenir la rialla que's dibuixa en els seus llavis, caminant gairebé al compàs de la música. Mireu les «cap d'hora» amb quina gravetat caminen conscients del seu alt càrreg. I a dins de la Iglesia, quina fervorositat es contempla en els seus rostres, escoltant la paraula càlida dei predicador que els hi diu que la terra es una vall de llàgrimes i els hi parla dels perills del mon, de les noveles, dels balls, del cines... i per un moment entra el convenciment en la seva ànima. Convenciment que se esfuma aixís que a la sortida l'orquestra alegre els cors amb les seves notes, i torna a dibuixar-se en els seus llavis la rialla i l'alegria en els seus ulls al veure el goig que fan i l'espectació que causen a la multitud que les contempla. I devallen convencent des que'l mon es bell, plé de rialles, cançons i flors, i seguirán llegint noveles de contrarietats amoroses; seguirán ballant i saltant bojament, i seguirán entendent-se amb les pel·lícules sentimentals...

Les «hores» de Setmana Santa esperades per uns i altres amb fruició, constitueixen un espectacle curiós per al foraster, en el que s'hi adivina aquest segell especialíssim tant característic del poble, de agermanar la fervorositat religiosa amb l'ingenua alegria del nostre anim, sempre predisposat a la joia i gatzara.

Les «hores» i els tant clàssics com famosos bunyols, son les característiques d'aquesta setmana, les notes típiques d'aquets dies. En Juny s'ha complagut molt en el lluhiment de les «hores» i en quan als bunyols els desitja ben profitosos an els seus amables llegidors.

JUNY

■ ■ ■ ■ ■

• **EGOS** •

L'ECOISTA tindrà que dur un ramell de semprevives sobre la tomba d'en David Lladó. Aquest malaventurat company nostre ha mort

en la cambra d'un hospital, lluny de la seva terra.

L'etzar crudel se complagué en esgarriar-lo, la desgracia va desfer sa llar, i a n'ell l'engoli la ciutat despiatada.

No podriem oblidar que fou ferm component de la penya ateneista que ajudà a formar, i a la que portà generosament els seus amors, les seves energies i una contribució material doblement meritoria per sa procedencia.

Fora pecat imperdonable d'ingratitud i d'orgull si al caure l'humil no endressavem un record a sa memoria, no ploravem sobre'l cadàvre unes sinceres llàgrimes, les llàgrimes sinceres que solen escassejar tant, quan desapareixen els vensuts que no deixen ni allegats ni hereders.

* * *

LA música domestica les feres, pero no a les criatures. Ho diem per l'escàndol que hi ha al Cine, doncs al tocar l'orquestra es quan la mainada crida mes, i aixó pod donar per resultat que els grans no hi vagin. Mediti l'empresa i pensi que el Cinematograf no es una escola de pàrvuls aont per deu céntims guardin les criatures.

* * *

SEGUINT antigues tradicions, durant aquesta quaresma han cantat «caramelles» alguns aficionats al art d'en Gyarre.

Nosaltres, amics de tot lo que te saborositat popular alabem l'iniciativa d'aquest chor improvisat i desitjariem que, si han fet bona cullita, se recordessin dels pobres, que també tenen dret a celebrar la Pasqua.

■ ■ ■ ■ ■

DE COL·LABORACIÓ

- - - - L'ART EN LA CONSTRUCCIÓ POPULAR

La casa modesta del menestral, de l'obrer, deu estudiar-se—i avui en els pobles cultes s'estudia—com el palau magnífic, com el temple sumptuós, com el gran edifici públic.

S'ha de tenir en compte l'influencia que en l'aspecte i caràcter d'una població pod tindre la ràpida construcció d'habitacions econòmiques, desfigurant per complet sa típica fisonomia, pura i tradicional, en el cas de no harmonitzar en lo possible un cúmul de factors a primer esguard poc relacionats, com son la economia, la estètica, l'higiene, l'ambient i el caràcter històric. La bellesa d'una

casa fa que'ls seus habitants la cuidin amorosament, i influeix, per tant, en la seva conservació.

L'art en la construcció popular deu residir en la perfecció de l'obra mateixa, en que els materials siguin empleats segons llur missió constructiva, i en un refinat criteri per a l'absoluta exclusió de motius d'ornament que destrueixin son bell i humil aspecte, volguent aparentar amb barroers artificis, materials rics i ridícoles esplendors.

Contribueixen a l'afecte artístic d'una barriada obrera, no solament les edificacions, sinó també la disposició general, el plan adoptat, els jardins i plantacions d'arbrat, fonts públiques... tot quant estiga relacionat amb l'urbanització.

El qui ha visitat les cases obreres de la «Colònia Güell» o altres similars de l'estranger, en conservarà un amable record, i envejarà potser als humils treballadors allunyats de l'inquietud ciutadana i de la visió de arquitectures desventurades, quan al sortir de casa seva cada dia, es trobi davant dels ulls aquelles tormentoses fantasies de pedra artificial que fan de la ciutat de Barcelona la metròpoli del gust pervers, i que per dissort ant s'han extés també per la nostra Catalunya. Mai ens cansarem de dir aquestes coses, i de repetir-les en tot temps i en tota ocasió. Que mentres contemplem enlletgir nostres viles amb les tals aberracions, ens semblaria encara que no havem insistit lo suficient.

Gran virtut es la de familiaritzar-se amb la senzillesa. Obra gran la que sab, sense deixar d'esser modesta, conservar l'elegancia.

Es ja hora de que abandoném aquestes formes banals i incoherents. «Lo que dona al carrer es del domini dels ulls de tots.»

No reincidim en aquestes arquitectures que no fan més que impregnar de la seva trivialitat a tots aquells qui les contempen, i que no poden menys de ofendre o tota delicada sensibilitat.

JOAN BORDÁS

Arquitecte

**LA MARIA EL PRIMER
DIUMENGE DE MAIG**

*Per la Mare de Déu se posará mudada
la Maria del Mas. S'ha llevat de mati,
i's pentina 'ls cabells, dessota la porxada,
i ja es tota frisoa d'empendre 'l sant camí.*

*Ha respost amb l'esclat d'una rialla franca
a les belles paraules de gracia del pastor.
Avui la Mariona du caputxeta blanca,
i llargues arracades i florit mocador.*

*Quan tot está endreçat, a l'ermita fa via.
Per la Mare de Déu avui ha combregat,
i per xo 's recull tota, pregant sota del chor.*

*Després... quines rialles tant netes de pecat!
i quin tornar cantant, mes tart, a la masia
per aquell camí florit de ginesteres d'or.*

IOSEP MASSÓ VENTÓS

**DISTRICTE ELECTORAL DE
TORROELLA DE MONTGRÍ**

**Resultat de les eleccions de Diputats a
Corts celebrades el dia 9 d'Abril 1916.**

POBLES	FOURNIER	PEYRA
Albous.	49	91
Armentera.	78	40
Banyolas.	752	243
Belcaire.	27	73
Bordils.	106	95
Casavells	39	30
Celrà.	230	200
Cervià	196	40
Colomès	12	72
Cornellà	223	99
Esponellá	137	22
Flassá	44	63
Foixa.	145	95
Fontanillas	30	11
Fontcuberta	84	21
Garroigol.	38	37
Gualta.	69	26
Jafre	77	20
Juyá.	103	24
La Escala	256	200
La Pera	67	61
La Tallada.	61	73
Madremanya	45	149
Medinyá	27	70
Parlabá.	60	60
Peratallada.	81	51
Rupiá.	33	23
Sant Andreu del Terri	93	35
Sant Daniel	47	66
Sant Jordi Desvalls	79	80
Sant Joan de Mollet.	73	22
Sant Juliá de Ramis.	68	36
Sant Mori	26	39
Sarriá	205	35
Saus.	88	65
Serinyá	83	105
Serra.	26	36
Torroella de Montgrí.	368	413
Ullá	70	34
Ullastret.	49	57
Ventalló	123	73
Verges.	147	109
Vilademat	52	52
Vitahur	11	50
Vilopriu	23	103
Total	4710	3398

SECCIÓ AGRÍCOLA

LA QUESTIÓ DEL SULFAT

Ha produït penosa impressió entre els viticultors de la comarca, la determinació del govern de vendre el sulfat a 2'40 ptes. el kilo, preu a totes llums exhorbitant.

Després de les repetides promeses del govern tot podia esperar-se menys que fos ell qui contribuís a l'encariment del sulfat en benefici dels aca-paradors. Encar que sembli aixó paradoxal no altre ha sigut el resultat de la decisió del Govern, doncs els posseïdors de sulfat han pujat immediatament el preu de 1'50 ptes. a 2'40 ptes, ço es al preu que l'ofereixen els protectors del agricultor.

Es possible que s'preguin mides de protesta per a associar-se al moviment general anunciant en altres comarques catalanes, on alguns Ajuntaments presentaran la dimissió, si el Govern no rectifica la seva inexplicable conducta.

D'ESPECTACLES

Teatre Jou. — El diumenge dia 16 la companyia Daroqui va representar en aquest teatre, *Terra Baixa*, l'obra més gran, la producció més feconda, el drama de més intensitat que posseïeix avui per avui el teatre de la nostra terra.

No trobem paraules per a descriure la grandiositat del seu assumpte, el valor d'aquelles escenes magistrals a voltes áspres, a voltes tant dolces i amoroses però sempre tant plenes de forsa dramàtica i d'una literatura la més refinada.

¡Quina gloria per Catalunya tenir un fill tant il·lustre com es en Guimerà anomenat dignament *El Príncep de la Dramaturgia Catalana*.

Dit aixó queda explicat l'èxit que assolí la representació de la seva obra.

Poques vegades havíem vist al públic aplaudir amb tant d'entusiasme obligant a aixecar la cortina repetides voltes en cada final d'acte. També s'aplaudí fortament una escena del senyor Daroqui.

Tots els intérpretes estigueren molt ben encaixats, mereixent especial menció les senyores Daroqui i Perelló i els senyors Cinca, Daroqui i Cabré i algú altre que ignorém el seu nom per no figurar en el programa. En fi, fou un èxit gran per tota la companyia.

Creiem que si continúen donant-nos obres com aquestes, obres les més selectes del teatre català tornaran veurers favorescuts pel nostre públic que omplenarà el teatre com en les primeres representacions.

PALET

NOTICIES

Ajuntament.—*Sessió del 21 de Mars.*—Presideix l'Arcaide Sr. Sala i assisteixen tots els Regidors menys el senyor Barnés.

S'aproba l'acta de la sessió anterior i ratifica la extraordinària que vá tenir per objecte la revisió de les excepcions dels moços del actual reenplaç i anys anteriors.

S'acorda admetre les renunciés presentades per D. Pere Bellapart Sala i D. Genís Rós Boadella del càrrec de Vocal Associat de la Junta Municipal fundats en la seva edat avançada, procedint-se deseguida al sorteig per cubrir les dos vacants, resultant elegits D. Agustí Busquets Junquer i D. Vicens Durán Fontquerna.

Se nombra als senyors Viñas i Matas per a que a nom de l'Ajuntament, formin part de la Junta organitzadora de la fira de Sant Isidre.

Día 30 de Mars

Presideix l'Arcaide senyor Sala i assisteixen els Regidors senyors Creixell, Elias, Matas, Roense, Radressa i Frou.

S'aproba l'acta de la sessió anterior.

S'aproba també l'extracte dels acords de l'Ajuntament del més de Febrer passat.

4 de Abril

Presideix l'Arcaide senyor Sala i assisteixen tots els Regidors menys els Srs. Bofill, Galfí i Barnés.

S'aproba l'acta de la sessió anterior.

S'aproba el dictamen presentat per la Comissió especial nombrada per l'Ajuntament en la sessió de 14 de Mars per a dictaminar respecte a les condicions del local destinat per l'Ajuntament a Escoles Cuartel i els mitjans per executar les obres, informant la Comissió en el sentit de que poden construir-se les Escoles i Cuartel de la Guarda Civil en l'edifici «Convent» amb arreglo als planols, presupostos i memories redactats per l'Arquitecte de Girona senyor Roca; i en quant a la part econòmica que de moment, el mitjà més viable es la venta de làmines. S'acorda destinar la quantitat de 40.000 pessetes nominals procedents de la venta de làmines per la construcció de dites obres; acordant-se també que's convoqui la Junta Municipal per a la ratificació d'aquest acord.

S'acorda pagar l'import dels menjars als Presidents, Adjunts i empleats de les taules electorals en les eleccions legislatives del dia 9.

11 de Abril

Presideix l'Arcaide Sr. Sala i assisteixen tots els Regidors menys el senyor Barnés.

S'aproba l'acta de la sessió anterior.

S'acorda assistir en Corporació a l'«Hora» del Ajuntament que se celebrarà el diumenge de Rams.

Se queda enterat dels comptes del Dipositari del Ajuntament referents al més de Mars i primer trimestre d'aquest any important 2069'10 pessetes i 2619'93 pessetes els ingressos i 1908'37 pessetes i 3521'75 pessetes els pags respectivament, acordant-se exposar l'última al públic per terme de vuit dies.

S'acorda comprar a D. Anton Devant els tomos del Consultor dels Ajuntaments corresponents als anys 1882 a 1888 inclussius, oferts a mitat de preu de cost, acordant-se pagar les 52'50 pessetes que costaràn, del Capítol de material de Secretaria.

Se nombra al Regidor Sr. Bofill apoderat per cobrar els suministres que corresponen a l'Ajuntament en el corrent any.

Se nombra al Secretari Sr. Ferrer Comissionat de l'Ajuntament per a que assisteixi a l'acte de revisió de exencions davant la Comissió Mixta de Girona dels moços d'aquesta vila que tindrà lloc el dia 5 de Maig vinent.

S'aproben els comptes, del Secretari de la Junta Municipal del Cens Sr. Tauler d'import 60 pessetes per impresos invertits durant l'any passat, de Joaquim Carbó de 66 pessetes per quaranta làmpares elèctriques entregades a l'Ajuntament per a l'enllumenat públic; i del paleta Joan Soler de 74'20 pessetes per jornals i materials emplejats amb l'arreglo de cloaques, quadra dels caballs de la remonta i Casa de la Vila.

13 de Abril

Baix la presidència del segon Tinent d'Arcalce Sr. Elías celebra la Junta Municipal, sessió extraordinaria que té per objecte la constitució de la nova Junta; aprobació i ratificació del acta de la sessió anterior; ratificació dels acords de l'Ajuntament de 19 d'Abril de 1912; 2 d'Abril i 29 d'Octubre de 1913; i 14 de Mars i 4 d'Abril d'aquest any referents a la construcció de les Escoles i Cuartel de la Guarda Civil els quals s'aproben i ratifiquen en totes ses parts, juntant-se certificat dels mateixos al expedient que sobre venda de làmines s'instrueix; i donar compte dels recursos d'alçada interposats per D. Jaume Buguera Planas i D. Josep Blanch Pujol davant del Sr. Administrador de Propietats é Imposos de la provincia contra la quota que per Consums s'els hi a senyalat en el corrent any, acordant-se facultar a l'Arcalce per a que informi en sentit contrari el primer i favorable el segon i els remeti a la referida Administració.

Amb la solemnitat acostumada s'han celebrat les tradicionals hores, les quals com de costum s'hant vist molt concorregudes.

De balls. — Desde la propera Pascua se farà ball en el Saló Coll d'aquesta.

Aixís funcionaràn tres sales de ball a Torroella.

Excursió escolar. — Els alumnes de l'Escola Nacional feren dies passats una excursió a Palamós. Visitaren la importantíssima fàbrica «La

Corchera Internacional» on s'explicà als alumnes el funcionament de les diverses màquines.

Vegeten també les Escoles Graduades, el far, el teatre, el port, etz., rebent per tot les mes exquisides atencions.

Ens demanen que remerciém al Director de la Graduada senyor Andreu i al Intendent de la fàbrica visitada.

Centre de subscripcions de Rafael Bou

- - Carrer S. Agustí - -

Se trovan de venda les revistes i periòdics, LA PIULA, A. B. C., EMPORIÓ, EL DEBATE, EN PATUFET, IL·LUSTRACIÓ CATALANA, OBRES VERDAGUER, LECTURA POPULAR, LA NOVEL·LA CORTA, ETZ. : : : : : : : :

Venda de totes classes de llibres

Donatiu. — El distingit i culte industrial don Martí Montaner ha ofert una bonica colecció dels productes de la seva importantíssima fàbrica per al museu de l'Escola Nacional de nois de Torroella.

En nom dels mestres remerciém al Sr. Montaner, volgut subscriptor nostre, per la seva finesa.

De la fira. — La comissió de fires d'enguany continua treballant per a la confecció del programa.

Regna gran entusiasme i se recullen importants donatius.

De gremis. — Dies passats se reuniren en l'Ateneu Montgrí els basters de Torroella per a constituir-se en gremi.

De l'Ateneu. — Se treballa amb gran activitat per a la preparació de la vetllada de la fira de Sant Isidre.

L'Orfeó del Ateneu fa repetits assaigs adelantant ràpidament en el seu comés.

Defunció. — Ha mort a Barcelona el que fou bon amic nostre i soci fundador del Ateneu, en David Lladó.

Demaneu a nostres llegidors una pregaria pel desventurat company que morí sense 'ls consols de l'amistat lluny de la seva terra nadiua.

«La lectura Popular». — Aquest periòdic setmanal ha publicat en son últim nombre un recull de poesies del poeta torroellenc D. Albert de Quintana.

Mercat. — L'últim mercat se vegé molt concorregut despatxant-se gran quantitat de cera i de productes de confiteria.

Religioses.—En les funcions religioses celebraades amb tota solemnitat durant la setmana santa, ha ocupat la sagrada càtedra el cultíssim i eloqüent orador Doctor Dalmau catedràtic de Filosofia del Institut de Figueras. Els seus sermons com era d'esperar han sigut molt celebraats.

L'ilustradíssim capellà poeta Mossen Viver feu també un magnífic sermó en l' hora del Centre Catòlic; Mossen Martí Quintana i Mossen Joan Llorens demostraren també les seves aptituts oratories en els sermons de que s'encarregaren.

Compromissaris.—Per a la votació de senadors han sigut el·legits compromissaris els senyors Joaquím Bofill i Narcís Creixell.

Plantant arbres.—Alguns vegins de Foraportal han plantat pel seu compte algunes acacies que eren indispensables per a l'ornat de la plassa. Felicitem als autors de l'iniciativa.

== OCASIÓ ==

Se ven MOTO « TRIUMPH » 3 H. P. Tres canbis de marxa i embrague. Motor en perfectíssim estat.

Darán raó en aquesta Administració.

Matant gossos.—Els empleats del Municipi han repartit boles d'estrignina als gossos vagabonds que no portaven morrió. La mida ha produït efecte; doncs apenes se veuen gossos pels carrers. Felicitem al Sr. Alcalde; dons era un abus lo que passava a Torroella.

Vaga a Torroella?—Els paletes de Torroella han presentat als seus caps de feina una proposició demanant l'augment de 0'25 ptas. de jornal.

Se 'ns diu que si no es acceptada la seva proposició se declararán en vaga.

Desgracia.—El dia 17, a les 7 del matí, ocoregué una desgracia en les obres que 's fan en una casa del carrer d'Ampuries.

El paleta Eduard Patullé al anar a tirar una pedra desde la coberta de la casa, notant que hi habien varis manobres al carrer feu un esforç soprat per a llensar-la més lluny; pró tingue la dissort de perdre l'equilibri i de caure al carrer.

Sembla que la caiguda, a pesar de les ferides que rebé el paleta, no tingné les conseqüencies que 's temien. Treballava a les ordres d'en Francisco Martí, el qual disposá tot seguit lo necessari perquè el ferit fos atés degudament.

Candidats per a senadors.—Els candidats que lluitarán en la propera elecció de senadors per la provincia son els següents: D. Frederic Rahola i D. Joan Vallés, regionalistes; D. Jaume Roure, liberal; D. Manel Polo Peirolón, tradicionalista; Conde

de Fígols, maurista; D. August Pi i Suñer, republicà; i D. Bartolomé Bosch, liberal.

Prometatge.—El dia de la mare de Mare de Deu dels Dolors va ser demanada la mà de la gentilíssima senyoreta gironina na Maria Dolors Matas i Teixidor, pel nostre entrançable amic i distingit consoci, el farmacéutic de Barcelona nn Joan Eugeni Sala i Bou.

Hem tingut ocasió d'admirar el preciós anell de prometatge, de magnífics brillants, que ve a acreditar el bon gust i l'esplendidesa d'ell, aixís com es digne de les grans qualitats que adornen a la bella i encisadora senyoreta Matas.

Amb veritable joia publiquem aquesta nova, que no duptem será ben grata a tots els nostres llegidors, entre'ls que tantes simpaties i amistats compten els promesos.

I ben coralment desitgem que 'l goig d'una llarga vida plena de felicitats, sigui el premi de tota la seva existencia.

Destí.—Ha sigut nomenat regent de Montiró el nostre volgut amic, antic vicari de Torroella, Mossén Joan Ricart. Enhorabona.

MERCAT DE TORROELLA

CELEBRAT EL DÍA 17 ABRIL 1916

Blat	de 21 a 22 ptes. quartera
Civada.	de 9 a 9'50 « «
Ordi	de 9'00 a 10'00 « «
Faves	de 15'00 a 16'00 « «
Esparcet	de 00'00 a 00'00 « «
Favó	de 15'50 a 16'00 « «
Besses.	de 15'50 a 16'00 « «
Mongetes	de 33 a 36 « «
Mill	de 16'00 a 16'50 « «
Blat de moro	de 19'00 a 21'00 « «
Bestiar porquí	de 18'00 a 25'00 « un
Oli	de 15'00 a 16'00 « el malla!
Ous	de 1'20 a 1'25 « dotzena
Gallines	de 9'00 a 11'00 « parell
Poliastres	de 4'00 a 7'00 « «
Anecs	de 5'00 a 7'00 « «
Cunills.	de 2'50 a 5'00 « «
Oques	de 5'00 a 7'00 « una
Patates de llevar	de 6'00 a 9'00 « quintá
Aufals	de 3'50 a 4'00 « «
Carbó vegetal	de 15'00 a 16'00 « càrrega
Tocinos grassus (pes viu)	de 16'00 a 17'00 « arroba

EQUIVALENCIES: La quartera equival a 80 litres; la càrrega (pes) a 120 kilos; el quintá, a 40 kilos; l'arroba a 10 kilos; el malla d'oli, a 11'200 kilos o 12'40 litres. El malla de ví, 15'48 litres.

Imp. de P. Ribas. — Palafrugell. — Teléfono 362.

Representant a Torroella: D. Eduard Vinyas, Carrer de Sant Agustí 35.